

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 5C/48/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916201973
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Majerčíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2017:5916201973.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Jankou Majerčíkovou v právnej veci žalobcu: J. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., L.. R. XX, proti žalovanej: S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., P. A. XXX/XX, v spore o zaplatenie 2.000,-eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.037,40 eur do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy 1.037,40 eur od 15.06.2016 až do zaplatenia.

II. V ostatnej časti súd žalobu zamietal.

III. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 3,74 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Ružomberok rozsudkom č. k. 5C/48/2016 - 21 zo dňa 14.06.2016 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 2.000,-eur titulom nevrátenej pôžičky poskytnutej žalovanej dňa 24.08.2012, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne z dlžnej sumy od 15.08.2015 až do zaplatenia a v ostatnej časti, pokiaľ sa žalobca domáhal zaplatenia úroku z omeškania až do zaplatenia neuspokojenej časti záväzku súd žalobcu zamietol.

2. Na základe odvolania žalovanej voči vyššie uvedenému rozsudku Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 10Co 309/2016 - 39 zo dňa 27.10.2016 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď skutkové tvrdenie o čiastočnom plnení dlhu zo strany žalovanej nebolo žiadnym spôsobom vyhodnotené. Z určujúceho hľadiska je bezpredmetné, či žalobca uhradí na základe úveru Poštovej banke viac než mu vráti žalovaná, nakoľko vo vzťahu medzi stranami sporu sú rozhodujúcim ich (vzájomné) zmluvné dojednania, ktoré nemusia kopírovať zmluvné podmienky medzi žalobcom a Poštovou bankou.

3. V ďalšom žalobca na pojednávaní zotrval na podanom žalobnom návrhu s tým, že žalovanej poskytol pôžičku vo výške 2.000,-eur, pričom žalobcovi boli doručované šeky z poštovej banky, ktoré mal žalobca odovzdávať žalovanej a ktoré mala žalovaná splácať. Z dokladov predložených žalovanou vyplýva, že doklad zo dňa 21.03.2014 o zaplatení čiastky prefotila žalovaná dvakrát. Priamo žalobcovi žalovaná nedávala žiadne peniaze, všetky splátky prostredníctvom šekov z poštovej banky zasielala priamo poštovej banke. V prípade omeškania splátky si so žalovanou dohodol následky, tak ako to vyplýva zo Zmluvy o splátkach. Žalobca poprel, že by mu žalovaná z 2.000,-eur, ktoré jej poskytol, vyplatila do ruky čiastku 300,-eur.

4. Žalovaná vo svojej výpovedi na pojednávaní potvrdila, že sa dohodla so žalobcom, že si vezme úver vo výške 2.000,-eur s tým, že z uvedeného úveru jej žalobca poskytol a priamo vyplatil 1.700,-eur. Tento úver splácala poštovými poukážkami, ktoré predložila vo fotokópii spolu s odvolaním, nie je pravdou, že by tá istá poštová poukážka bola prefotená dvakrát, ale 2 splátky boli zaplatené v jeden a ten istý deň. Žalovaná nemá presne vedomosť o tom, koľko splatila z poskytnutej pôžičky, môže to byť 1.010,- alebo 1.036,- eur, presne uviesť nevedela. Potvrdila uzavretie Dohody o splátkach, ktorá je založená na č.l. 4 spisu, avšak text tejto dohody si ani neprečítala, dohodu jej doniesol na podpis pán žalobca. Žalovaná ďalej uviedla, že uhradila len platby, tak ako to vyplýva z pripojených fotokópií ústrižkov poštových poukážok, priamo v hotovosti neplatila žalobcovi žiadne platby. Pri odovzdaní pôžičky však žalobkyňa dala z tej sumy 2.000,-eur žalobcovi sumu 300,-eur, teda celková výška pôžičky bola 1.700,-eur. Tých 300,-eur mu dala za to, že bol žalobca ochotný vybavovať úver.

5. V rámci dokazovania sa súd opätovne oboznámil s obsahom listín založených v spise, a to s Dohodou o úhrade dlhu a uznaní dlhu uzavretou dňa 15.07.2015 medzi navrhovateľom ako dlžníkom a Poštovou bankou, a.s. ako veriteľom (č.l. 5 - 7 spisu), podľa ktorej dlžník, teda navrhovateľ uzavrel s bankou Zmluvu o úvere č. 0113347412, na základe ktorej mu banka poskytla úver vo výške 2.000,-eur, ktorý sa zaviazal splátiť v splátkach a v lehotách stanovených zmluvou a jej prílohami. Pohľadávka, ktorá vznikla na základe zmluvy ku dňu 15.07.2015 predstavuje sumu vo výške 2.490,91 eur a dlžník, teda navrhovateľ uvedenú sumu uznáva čo do dôvodu a výšky v celom rozsahu. Zároveň sa tento dlh zaviazal vrátiť Poštovej banke v dohodnutom splátkovom kalendári, ktorý je súčasťou tejto dohody. Ďalej sa súd oboznámil s Dohodou o splátkach uzavretou medzi navrhovateľom a odporkyňou (č.l. 4 spisu), podľa ktorej navrhovateľ dňa 24.08.2012 zobral na svoje meno pôžičku v Poštovej banke v sume 2.000,-eur pre odporkyňu a dohodli sa na splátkach. Celú sumu 2.000,-eur dal do vlastných rúk odporkyňa v ten istý deň ako podpísal zmluvu s Poštovou bankou a po ústnej dohode sa odporkyňa zaviazala, že bude splácať pôžičku poštovou poukážkou v sume 57,05 eur mesačne, v prípade omeškania splátky aj s tým súvisiace úroky po dobu 6 rokov od podpisu zmluvy. Súd sa oboznámil s fotokópiami poštových poukážok a vkladových lístkov predložených žalovanou (č.l. 28 - 31 spisu), pričom z týchto dokladov bolo zistené, že žalovaná uhrádzala splátky v nasledovnej výške a v nasledovných dátumoch:

- vkladový lístok zo dňa 19.02.2014 na čiastku vo výške 53,76 eur,
- vkladový lístok zo dňa 17.05.2014 na čiastku vo výške 53,76 eur,
- vkladový lístok zo dňa 12.06.2014 na čiastku vo výške 53,76 eur,
- vkladový lístok zo dňa 20.11.2013 na čiastku vo výške 53,76 eur,
- vkladový lístok zo dňa 22.04.2013 na čiastku vo výške 66,25 eur,
- vkladový lístok zo dňa 21.03.2014 na čiastku vo výške 53,76 eur,
- vkladový lístok zo dňa 21.03.2014 na čiastku vo výške 53,76 eur,
- vkladový lístok zo dňa 21.12.2012 na čiastku vo výške 57,05 eur,
- vkladový lístok zo dňa 22.04.2013 na čiastku vo výške 57,05 eur,
- vkladový lístok zo dňa 02.10.2013 na čiastku vo výške 57,05 eur,
- vkladový lístok zo dňa 02.10.2013 na čiastku vo výške 57,05 eur,
- vkladový lístok zo dňa 21.01.2013 na čiastku vo výške 57,05 eur.

Z predložených dokladov vyplýva, že doklad označený ako „potvrdenie pre klienta Poštovej banky Ružomberok 1“ zo dňa 21.03.2014, podľa ktorého na účet č. XXXXXX-XXXXXXXXXX bola vložená v hotovosti suma 53,76 eur s uvedením variabilného symbolu 0113347412 (č.l. 29 spisu), sú obe fotokópie dokladov totožné, nejedná sa o 2 platby (vklad v hotovosti) v čiastke 53,76 eur dňa 21.03.2014, nakoľko identifikačné číslo predmetného potvrdenia pre klienta je úplne totožné, identifikačné číslo potvrdenia pre klienta uvedené v spodnej časti tohto dokladu sú úplne totožné. Pokiaľ by v ten istý deň, teda 21.03.2014 boli poukázané, resp. vložené v hotovosti na predmetný účet 2 platby (2 x po 53,76 eur), údaj v spodnej časti potvrdenia pre klienta by bol na týchto dokladoch odlišný, tak ako sú odlišné tieto údaje, napr. na potvrdení vkladu zo dňa 02.10.2013, kedy v ten istý deň boli zrealizované 2 vklady v hotovosti vo výške 57,05 eur na predmetný účet s tým, že identifikačné čísla týchto dokladov sú odlišné. Z toho dôvodu súd neuznal argumentáciu žalovanej o tom, že dňa 21.03.2014 boli vykonané 2 platby po 53,76 eur, ale uznal len jednu platbu dňa 21.03.2014 vo výške 53,76 eur. Z dokladov predložených žalovanou teda vyplýva, že celkove žalovaná uhradila čiastku 962,60 eur.

6. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods.1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 559 ods.2 Občianskeho zákonníka, dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods.1 veta prvá, ods.2 Občianskeho zákonníka:

(1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

(2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

7. Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Zmluva o pôžička môže byť uzavretá písomne, ale aj ústne, resp. konkludentným spôsobom, podstatnou náležitosťou takejto zmluvy okrem označenia zmluvných strán je určenie predmetu pôžičky, z obsahu zmluvy musí vyplynúť povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňaží). Uvedená zmluva je reálnou zmluvou a k jej uzavretiu sa vyžaduje skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi.

8. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že navrhovateľ dňa 24.8.2012 poskytol odporkyni pôžičku vo výške 2.000,- eur, ktorú sa zaviazala odporkyňa splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 57,05 eur mesačne až do úplného zaplataenia, v prípade omeškania splátky aj s tým súvisiace úroky po dobu 6 rokov od podpisu zmluvy tak, ako to vyplýva z dohody o splátkach (čl.4 spisu). Nie je sporné, že predmetnú pôžičku vo výške 2.000,- eur poskytol navrhovateľ odporkyni na základe jemu poskytnutého úveru vo výške 2.000,- eur na základe zmluvy o úvere č. 0113347412 zo dňa 24.8.2012, keď prostriedky získané uvedeným úverom poskytol dňa 24.8.2012 odporkyni. Žalobca predmetným dôkazom, a to Dohodou o splátkach, podpísanou žalovanou preukázal, že celú sumu 2.000,-eur odovzdal do vlastných rúk žalovanej v ten istý deň ako podpísal Zmluvu s Poštovou bankou, teda dňa 24.08.2012. Žalovaná svoje tvrdenie, že z uvedenej sumy odovzdala žalobcovi čiastku 300,-eur ako „odmenu“ za jeho ochotu vybaviť si úver, nepreukázala. Ohľadne tohto tvrdenia, že z 2.000,-eur odovzdala žalobcovi čiastku 300,-eur, a teda výška poskytnutého úveru predstavuje len sumu 1.700,-eur, žalovaná neuniesla dôkazné bremeno. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná z poskytnutej pôžičky podľa predložených dokladov uhradila celkove čiastku 962,60 eur. Z poskytnutej pôžičky 2.000,-eur teda ostala neuhradená čiastka vo výške 1.037,40 eur, ktorú súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi.

9. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

10. Predpokladom zániku dlhu je, že plnenie bolo poskytnuté riadne a včas. Pod pojmom „včas“ je potrebné rozumieť plnenie záväzku v čase určenom zákonom alebo zmluvným dojednaním. V prejednávanej veci, tak ako to vyplýva z dohody o splátkach, ako aj vyjadrení sporových strán si zmluvné strany vôbec nedohodli splatnosť záväzku. V predloženej Dohode o splátkach si zmluvné strany dohodli len v prípade omeškania splátky sankcie „s tým súvisiace úroky po dobu 6 rokov od podpisu zmluvy“, avšak nejedná sa o dohodu splatnosti záväzku, v danom prípade ide o neplatné dojednanie zmluvných strán ohľadne sankcie za nesplnenie záväzku, v zmysle ktorého si dohodli zmluvné strany „s tým súvisiace úroky“, avšak ide o dojednanie nejasné, neurčité a preto v tejto časti neplatné. Súd má teda za to, že zmluvné strany záväzkovo právneho vzťahu si nedohodli splatnosť záväzku. V takom prípade s poukazom na § 563 Občianskeho zákonníka je dlžník povinný splniť dlh 1.dňa po tom, čo ho o jeho splnenie veriteľ požiadal a privodil tak aj jeho splatnosť. Zákon nestanovuje pre žiadosť o plnenie osobitnú formu, môže sa tak uskutočniť akýmkoľvek spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel veriteľ uvedenou žiadosťou vyjadriť. Za takýto prejav považuje aplikačná prax aj doručenie žaloby veriteľa dlžníkovi. Samotné podanie žaloby na súd však nespôsobuje splatnosť záväzku, splatnosť záväzku spôsobuje až doručenie žaloby dlžníkovi. Predmetnú žalobu žalobcu súd

doručoval žalovanej podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (v tom čase platnej právnej úpravy), pričom žaloba bola doručovaná žalovanej do vlastných rúk doporučené, 1.pokus o doručenie zásielky bol vykonaný poštovým doručovateľom dňa 30.05.2016, opakované doručenie dňa 31.05.2016 a zásielka bola uložená na Pošte Ružomberok dňa 31.05.2016. V zmysle v tom čase platného a účinného ustanovenia § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zo strany i nový pokus o doručenie je bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, kedy bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel. V danom prípade bola neprevzatá zásielka vrátená súdu dňa 14.06.2016 s tým, že adresát (žalovaná) si zásielku v odbernej lehote neprevzala. Súd má z toho dôvodu za to, že dňom 14.06.2016 nastali účinky doručenia žaloby, a teda i splatnosť záväzku.

11. Dňom nasledujúcim sa teda žalovaná dostala do omeškania s plnením peňažného záväzku, z toho dôvodu súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne z dlžnej sumy 1.037,40 eur od 15.06.2016 až do zaplatenia, pričom výška úroku z omeškania je aj v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

12. V ostatnej časti, pokiaľ si žalobca uplatnil žalobou nárok na zaplatenie sumy 2.000,-eur titulom nevrátenej pôžičky, súd v časti priznanej prevyšujúci nárok, teda v časti o zaplatenie 962,60 eur žalobu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko vykonaným dokazovaním bolo za preukázané, že v časti 962,60 eur zanikol záväzok jeho splnením (žalovaná preukázala, že vrátila žalobcovi časť pôžičky vo výške 962,60 eur).

13. Rovnako súd zamietol i nárok žalobcu pokiaľ s domáhal zaplatenia úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne z dlžnej sumy od 15.08.2015 až do zaplatenia, nakoľko žalobca nepreukázal, že sa žalovaná dostala do omeškania dňom 15.08.2015, taktiež pokiaľ si žalobca uplatňoval úrok z omeškania vo výške 8,5 % za každý deň omeškania až do zaplatenia, súd žalobu v tejto časti zamietol, keď žalobcovi príslúcha ročný úrok z omeškania z nezaplatenej čiastky v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. K zamietnutiu došlo i v časti, pokiaľ si uplatnil žalobca úrok z omeškania z celej istiny 2.000,-eur, súd priznal úrok z omeškania len z nezaplatenej čiastky 1.037,40 eur, a to od 15.06.2016.

14. Zároveň súd uvádza (tak ako vyplýva i z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline), že v danom prípade je bezpredmetné, že žalobca uhradí na základe úveru Poštovej banke viac, než mu vráti žalovaná, nakoľko žalobca je v zmluvnom vzťahu s Poštovou bankou, viazaný dohodnutými zmluvnými dojednaniami, ktoré sa však nevzťahujú na jeho právny vzťah so žalovanou založeným na základe Zmluvy o pôžičke.

15. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 2 CSP a náhradu trov konania pomerne rozdelil vzhľadom na čiastočný úspech strán sporu v prejednávanvej veci. Žalobou bola uplatnená čiastka 2.000,-eur, pričom súd vyhovel žalobe v časti o zaplatenie 1.037,40 eur, ide o úspech navrhovateľa, ktorý predstavuje 51,87 %, v ostatnej časti, pokiaľ ide o zaplatenie sumy 962,60 eur súd žalobu zamietol, v tejto časti ide o úspech žalovanej, čo predstavuje 48,13 %. Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 3,74 % (úspech žalobcu 51,87 % mínus úspech žalovanej 48,13 %). Z toho dôvodu súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 3,74 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Ružomberok. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.